

Küskün Akasya

— çinuçen · 30 Mart 2015

Kapandı üzerime yalnızlığın kapısıDönenmiş bir geceyi aldı gözlerim.Sivas akşamından alıp götürdü trenlerEllerim arkamda. Ellerim kırgınKaranlıkta binlerce yıldız kırpışır.O artık küskündür ve belki suskun,Biliyorum. anneme hicran yakışır...Bir Kafeste gölgemin gölgesindeyimKuytularda kalmış masalları nineminDokunma mavilere, bir an bak yüzümeYüzüm traşlı, yüzüm kan revanDuvarlar duvarlara benimle bakışırNe olur gitme anne, ne olur susma,Biliyorum. anneme hüsrana yakışır...Eskimiş peykelerle kapalı ranzamÖrtülmüş her bir yanı perdelerle.Başım dizlerimde aşar okusam,Suzidilaramı, tahirpuselikmi makamKızılırmak tozlu köpüklere karışır.Bir ilkbahar ki, mışıl mışıl uykuda,Biliyorum. anneme hazan yakışır...Atta ya götürmüş poyrazlar kundağımıKollarımdan iki baston yürümekte,Siyahtan daha siyah bir boşluktaım.Dört yanımla tufanlar bürümekte..Serçeler şimdi feryat figan ağlaşır,İhtiyar bahçemde küskün akasyalarBiliyorum anneme hüznü yakışır...